

ដំណើរកម្សាន្តដ៏អស្ចារ្យ

Kim Ann Arun

Seat Sopheap

Let's Read

 The Asia Foundation

នៅមាត់ព្រែកមួយ ទីត្តអង្គុកអង្គុយក្រៀមក្រំ។ រីកា ជាប្អូនស្រី
ដីដួនមួយ បបួលគេលេងបាល់។

ទីត្ត នៅស្ងៀម រួចដកទូរសព្ទពីហោប៉ៅមកលេង។

រីកា សួរ៖ ម៉េចលួចទូរសព្ទម៉ាកបងមកលេងអីចឹង?

ទីត្ត មិនតប រួចលេងបន្ត។

មិនយូរប៉ុន្មាន មេឃខ្មៅជាសមានផ្លូវរន្ទះ និងផ្លេកបន្ទោរភ្លឹបភ្លែត
ៗ។

វីកា ស្ទុះដណ្តើមទូរសព្ទមកបិទ៖

បងទីតូ! ការប្រើទូរសព្ទ ឬជ្រកក្រោមដើមឈើ ពេលភ្លៀងមាន
គ្រោះថ្នាក់ណាស់។

ទីតូ មាន៖មិនស្តាប់។ ពួកគេក៏ប្រទាញប្រទង់ដណ្តើមទូរសព្ទ
គ្នា។

ចៃដន្យដែលពួកគេក៏ចុចចំប៊ូតុងមួយ។

ស្ទួររន្ទះមួយលាន់ឮយ៉ាងខ្លាំង។ មេឃប្រែជាងងឹតស្កប។
ពន្លឺចម្លែកមួយចុះពីលើមេឃ។ ភ្លាមនោះយានចម្លែកមួយ
លេចឡើង លាន់សន្លឹក។
គ្រប់គ្នាផ្អើលព្រោះឃើញសត្វចម្លែកបែតងមួយដើរចេញមក។
អ្នក! មនុស្សភពក្រៅ និងថាសហោះ!!!

អេលាន និយាយ៖ ខ្ញុំឈ្មោះ អេលាន។ ខ្ញុំចង់ហោះកម្សាន្ត។ តើ
 ឯងទៅជាមួយខ្ញុំទេ?
 ទីតូ ងក់ក្បាលដើរទៅរក អេលាន។ រីកា ចាប់ដៃគេយាត់។
 ទីតូ មុខមាំ៖ ឯងគួរឲ្យធុញណាស់! ខ្ញុំចង់ដើរលេង! ដឹងទេ ម៉ាក់
 ខ្ញុំគ្មានពេលជូនខ្ញុំដើរលេងទេ។
 បន្ទាប់មក ទីតូ រត់ចូលយានថាសហោះ។
 រីកា និងកូនឆ្កែរត់ចូលតាមដោយទាំងអំពិលអំពែកមួយទៅដែរ។

អេលាន វាសដៃលើអេក្រង់មួយ។ ទ្វារយានបិទដោយស្វ័យប្រវត្តិ
រួចចេញដំណើរ។

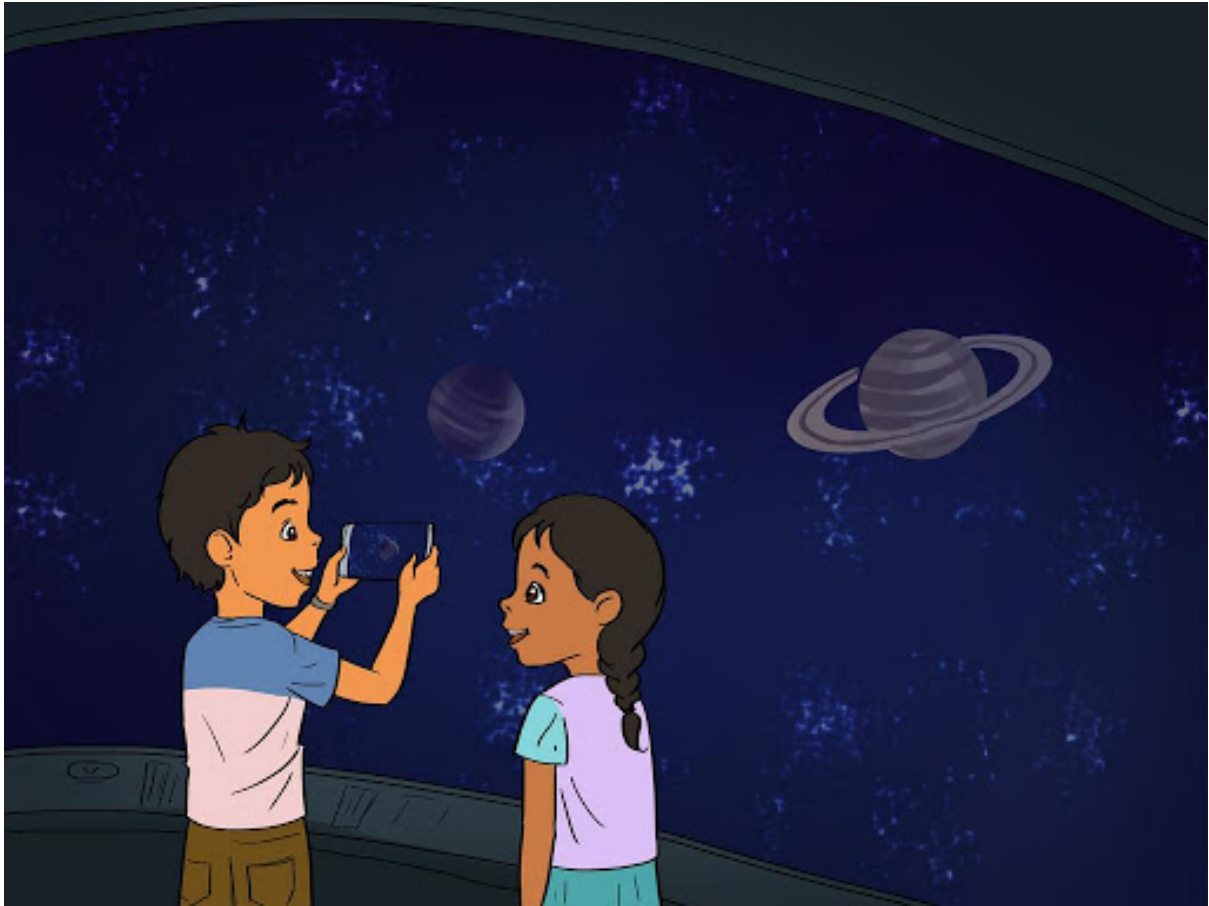
ទីតួ សួរ រីកាះ ឯងមកធ្វើអី ប្រយ័ត្នប៉ាម៉ាក់ឯងរកមិនឃើញ ?
នាងតបដោយម៉ឹងម៉ាត់៖ ចុះបងឯងវិញ ប៉ាម៉ាក់បងគិត
យ៉ាងម៉េច ?

ពួកគេបានឃើញទិដ្ឋភាពព្រែក ស្ទឹង បឹង ទន្លេ និងសមុទ្រ។
ផុតពីនោះ គេឃើញភូមិ ផ្លូវថ្នល់ និងទីក្រុង។
ទីត្ត លាន់មាត់៖ ពិតជាអស្ចារ្យណាស់!
វីកា សួរកូនឆ្កែ៖ ឯងកើតអីហ្នឹង? ប្រហែលជាឯងពុលយាន
ថាសហោះហើយ!

ពួកគេមើលឃើញផែនដីពណ៌ខៀវ។ អេលាន ប្រាប់៖ យាន
ហោះឡើងដល់លំហអវកាស។
វីកា រំភើប៖ អូ! ខ្ញុំមិនដែលឃើញទេ។
ទីតូ បន្ថែម៖ ពិតជាស្អាតណាស់!

ទីត្ត ទាញទូរសព្ទមកថតរូប។ ភពនានាបង្ហាញខ្លួនយ៉ាងច្បាស់។
បន្ទាប់មក ព្រះអាទិត្យយ៉ាងធំកំពុងឆេះឧស្ម័ន។

អេលាន ផ្ទាត់ម្រាមដៃ រួចនិយាយដោយមោទនភាព៖ ស្ងាត់ៗ
ចាំមើលថាមានអីអស្ចារ្យទៀត!

គេប៉ះគន្លឹះមួយ។ ផ្ទាំងអេក្រង់មួយនៅមុខទីតូបង្ហាញរូបភាព។
ពួកគេឃើញសកម្មភាពមនុស្សភពក្រៅជាច្រើន។

អេលាន វាសអេក្រង់មួយទៀត។ ផ្ទាំងអេក្រង់ធំមួយកំពុង
បញ្ចាំងវីដេអូតុក្កតា។
អេលាន អ្នក៖ រឿងតុក្កតាអីក៏មានដែរ។ ពួកឯងអាចសាកចុច
មើលតាមចិត្ត។
ទីតូ ចុចមើលរឿងមួយ។ រីកា ប្រកែក៖ ខ្ញុំចង់មើលអានេះវិញ។

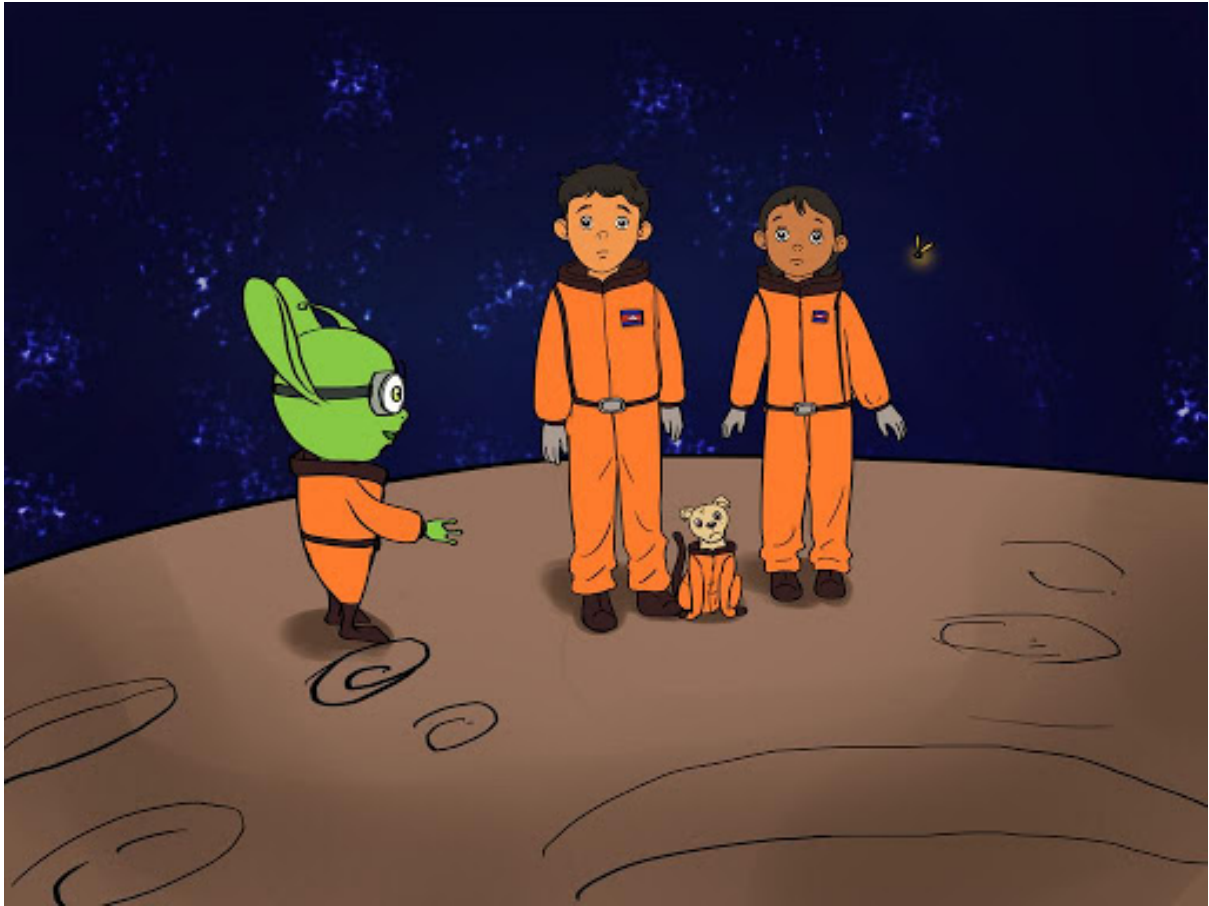
អេលាន ឃើញកូនឆ្កែកាន់តែមិនស្រួលខ្លួន។
គេក៏ប្រាប់៖ ឯងសម្រាកទៅក្រែងបានធូរស្រាល។
អេលាន វាសអេក្រង់មួយ។
សាឡុងទំនើប និងកាសចម្រៀងលេចឡើងភ្លាមៗនៅមុខ
ពួកគេ។
វីកា សរសើរ៖ ទីនេះកន្លែងសម្រាកស្រួលខ្លួនមែនទែន។
ទីតូ បន្ថែម៖ មានចម្រៀងស្តាប់ទៀត!

សម្រាកបន្តិច។ អេលាន ចុចគន្លឹះមួយទៀត។ ម៉ាស៊ីនបញ្ជាក់
អាហាររាងមីកលេចឡើង។
ដៃមីកមួយចាប់បញ្ជាក់អាហារ រីកា និង ទីតូ។
កូនឆ្កែ និងអំពិលអំពែកនៅគេងលង់លក់នៅឡើយ។

មិនយូរប៉ុន្មានយានរង្វើលាន់គ្រឹប។ គ្រប់គ្នាទប់លំនឹង។
អេលាន ប្រាប់៖ ឥឡូវយើងកំពុងចុះចតលើភពមួយ។
ពួកគេប្រុងស្ទុះចេញទៅ។
ប៉ុន្តែ អេលាន ប្រាប់ឲ្យគ្រប់គ្នាពាក់សម្លៀកបំពាក់ត្រឹមត្រូវ
សម្រាប់ចេញទៅក្រៅភព។

ចេញមកក្រៅយាន វិកាសម្លឹងមើលទីនោះដោយងឿងឆ្ងល់៖
ទីនេះមិនដូចផ្ទះយើងសោះ។
ទីតូ ងក់ក្បាលទឹកមុខក្រៀម៖ មែនហើយ! គ្មានទឹក គ្មាន
ដើមឈើ ហើយក្តៅទៀត។

ស្រាប់តែសន្លឹកផ្ទះដឹកក្រើកមួយបានកើតឡើង។ ធ្នូលី
ហុយទ្រលោមរកមើលអ្វីមិនយល់។
អេលាន ស្រែកប្រាប់៖ បន្ទុះអាចម៍ផ្កាយធ្លាក់មកហើយ!
ឆាប់ឡើងលើយានភ្លាម! គ្រប់គ្នាភ័យស្លន់ស្លោប្រញាប់រត់តម្រង់
យាន។

អេលាន ចាប់ចុះបញ្ជាយាន។ ភ្លាមនោះអាចម៍ផ្កាយដីធំមួយ
ហោះសំដៅមកមុខយាន។
ទីតូ និង វីកា ក៏ស្រែកតំណាលគ្នា៖ គ្រោះថ្នាក់ណាស់!
យានក៏ដំណើរការ ប៉ុន្តែស្ទើរដោះស្រាយបានកើតឡើង។

យានហោះចេញគេចជុំអាចម៍ផ្កាយ។ ផុតបន្តិច យានក៏រង្វើយ៉ាង
ខ្លាំង។
ភ្លើងក្រហមលោតភ្លឺបន្លែតៗ។ សំឡេងប្រកាសអាសន្នរោទី មាន
បញ្ហា! មានបញ្ហា!

ប្រព័ន្ធថាមពលយានឈប់ដំណើរការ។ ពន្លឺអគ្គិសនីដាច់អស់។
យានទាំងមូលងងឹតស្តុបលើអវកាស។
អេលាន បន្តិឡើង៖ ប្រព័ន្ធខូចហើយ! ប្រព័ន្ធខូចហើយ!
គ្រប់គ្នាបារម្ភ៖ អីចឹងរឺរហើយ! មុខជាស្លាប់មិនខាន!
វីកាបារម្ភ៖ ខ្ញុំចង់ទៅផ្ទះ ខ្ញុំនឹកប៉ាម៉ាក់! យើងត្រូវរកមធ្យោបាយ
ដោះស្រាយឲ្យបាន។

ឃើញពន្លឺអំពិលអំពែក រីកាឆក់ទូរសព្ទពីទីតូមកបំភ្លឺ។
អំពិលអំពែកហោះបញ្ចេញពន្លឺលើម៉ាស៊ីន។
អេលាន ចាប់ត្រួតពិនិត្យជួសជុល។
កូនឆ្កែជួយ រីកា និង ទីតូ រកឧបករណ៍ឲ្យអេលាន។
ពួកគេក៏រកឃើញកន្លែងជួសជុល។

អេលាន ប្រាប់៖ អស់ថាមពលហើយ! ត្រូវការជំនួយ។
ទីតូ ដកយកថ្មទូរសព្ទហុចឲ្យអេលាន៖ ហី ណោះ! សាកដាក់វា
ចូលទៅ!
វីកា ស្រែកដាស់តឿន៖ លឿនឡើងៗ! អាចម៍ផ្កាយមកទៀត
ឥឡូវហើយ!
អេលាន ក៏សាកដាក់ថ្មទូរសព្ទចូលក្នុងម៉ាស៊ីនយាន។

ម៉ាស៊ីនថាមពលដំណើរការឡើងវិញ។
អេលាន បញ្ជាយានយ៉ាងរហ័ស។
ទាំងអស់គ្នារំភើបស្រែកថា អស្ចារ្យណាស់ អេលាន! យើងគេច
ផុតហើយ!
ពួកគេក៏សំដៅមកចុះចតនៅផែនដីវិញ។

មនុស្សភ្ញាក់ផ្អើលឈូឆរមើលគ្រប់គ្នា។ ប៉ាម៉ាក់ទីតូ និង រីកាស្ទៈ
មកឱបពួកគេទាំងទឹកភ្នែក។
ពួកគេរីករាយណាស់ពេលបានត្រឡប់មកវិញ។
អេលាន ក៏លាពួកគេត្រឡប់ទៅវិញ។
ទីតូ ទាញទូរសព្ទពីក្នុងហោប៉ៅហុចឲ្យម៉ាក់វិញ។ ប៉ុន្តែទូរសព្ទ
គ្មានថ្មទេ។
ទីតូស្រែក៖ ឈប់ៗ! អេលាន! កុំភ្លេចសងថ្មទូរសព្ទខ្ញុំវិញ ។

ពេលនោះទីតូក៏ភ្ញាក់ដឹងខ្លួនធ្លាក់ពីលើគ្រែទាំងដៃកាន់ទូរសព្ទ។
វីកា និងកូនឆ្កែក៏រត់ចូលមកមើល។
ទីតូ សើចស្ទាញប្រាប់វីកា៖ ខ្ញុំយល់សប្តិឃើញអេលាន!
វីកាលាន់មាត់៖ ខ្ញុំក៏ដូចគ្នាដែរ ។
ពួកគេនឹកភ្នកមើលមកទូរសព្ទ ក៏ភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង។
នោះគឺរូបថតដំណើរកម្សាន្តដ៏អស្ចារ្យរបស់ពួកគេជាមួយ អេ
លាន។

ចប់

Brought to you by

The Asia Foundation

Let's Read is an initiative of The Asia Foundation's Books for Asia program that fosters young readers in Asia and the Pacific.

booksforasia.org

To read more books like this and get further information about this book, visit letsreadasia.org

Original Story

The Amazing Adventure, Author: Kim Ann Arun. Illustrator: Seat Sopheap. Published by The Asia Foundation - Let's Read, © The Asia Foundation - Let's Read. Released under CC BY 4.0.

This work is a modified version of the original story. © The Asia Foundation, 2017. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0.

For full terms of use and attribution,
<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Contributing translators: Somey Chheang